

התובעת:

~~התובעת היא~~
~~התובעת היא~~
~~התובעת היא~~
~~התובעת היא~~
~~התובעת היא~~

- נגד -

הנתבעת:

~~הנתבעת היא~~
~~הנתבעת היא~~
~~הנתבעת היא~~

חלטה בעניין הסמכות העניינית

רקע

1. התובעת, שחקנית כדורגל, התקשרה ביום 17.10.2018 עם הנתבעת - קבוצת כדורגל מליגת העל לנשים בהסכם שחקנים לעונת המשחקים 2018-2019 (להלן: "ההסכם").
2. ביום 17.3.19 הגישה התובעת כתב תביעה כנגד הנתבעת, במסגרתה עתרה התובעת לתשלום שכרה (והחזר הוצאות נסיעה) בסך כולל של 26,500 ש"ח עי"פ ההסכם.
3. ביום 2.4.19 הגישה הנתבעת כתב הגנה. בכתב ההגנה העלתה הנתבעת טענה מקדמית ובה עתרה לדחייה על הסף של התביעה, היות ולטענתה המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל נעדר סמכות עניינית לדון בתובענה בהיותה בגין שכר שלא שולם, וחפרתה לכאורה של הסכם העבודה בין הצדדים. משכך, לטענת הנתבעת, לבית הדין לעבודה נתונה הסמכות הייחודית לדון בתובענה.
4. בהתאם לחלטתי, התובעת הגישה תגובתה לבקשת הנתבעת בעניין היעדר הסמכות העניינית, והנתבעת הגישה תשובתה לתגובת התובעת.
5. הן התובעת והן הנתבעת ציינו בתגובותיהן את הוראות החוק הרלוונטיות ופסקי דין התומכים, לטענתן, בטענותיהן לעניין הסמכות העניינית. יוער, כי החלטתי זו הינה בעניין הסמכות העניינית גרידא, ואין בה כדי לקבל ו/או לדחות איזו מטענות הצדדים לגופן ובוודאי שאין בה כדי להכריע ו/או להתייחס לסיכויי התביעה לגופה.

דיון והכרעה

6. אומר כבר עתה, כי לטעמי למוסד הבוררות של ההתאחדות לכדורגל נתונה הסמכות לדון ולהכריע בתובענה דנן, ואנמק:

7. בהסכם בין הצדדים נקבעה תניית בוררות (סעיף 7 להסכם) – אשר נפוצה בהסכמים מן הסוג הזה, הקובעת כי חילוקי הדעות יובאו להכרעת בורר בהתאם להוראות תקנון המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל.
8. מקורה של תניית הבוררות שנקבעה בהסכם הוא בסעיף 10 (א) לחוק הספורט, התשמ"ח-1988 (להלן: "חוק הספורט") שהטיל על התאחדות הכדורגל לקבוע מוסדות שיפוט פנימיים שבחם יידונו מחלוקות הנוגעות, בין היתר, לשכר ותשלומים לספורטאים כדלקמן:
- "התאחדות או איגוד יתקינו תקנונים שיסדירו את הניהול התקין של הענף או של ענפי הספורט שהם מרכזים, לרבות תקנונים בדבר משמעת, שיפוט פנימי, ובכלל זה מוסדות השיפוט הפנימיים וסדרי הדין שלפיהם ידונו – בכפוף לסעיף 11, העברת ספורטאים – בכפוף לסעיף 11א, וכן בדבר שכר ותשלומים לספורטאים, למאמנים ולבעלי תפקידים אחרים."
9. מכח חוק הספורט תוקן תקנון המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל המעניק סמכות ייחודית לדון בין היתר בסכסוכים הנוגעים למערכת היחסים החוזית בין השחקן לקבוצתו.
10. לגישתה של הנתבעת, על פי סעיף 3 לחוק הבוררות אין תוקף להסכם בוררות שאיננו יכול לשמש נושא לבוררות. לטענת הנתבעת, היות והתובענה הינה בגין שכר שלא שולם, והיות ועסקין בהפרה לכאורה של חוקי מגן בתחום דיני העבודה - לבית הדין לעבודה נתונה הסמכות הייחודית לדון בתובענה.
11. אין בידי לקבל טענה זו של הנתבעת. לטעמי, השאלה העומדת בבסיס תובענה זו הינה האם על פי ההסכם בין הצדדים, ובהתאם לנסיבות העניין, זכאית התובעת לתשלום שכרה? כלומר, בפני תביעה חוזית הדנה בשאלת זכאותה של התובעת לשכר (ר' סעי' 18-06-53107 NINI נ' מכבי אבשלום פ"ת – מחלקת כדורגל, פורסם בנבו 2.10.2018) (להלן: "עניין NINI"). במסגרת זו מתעוררת גם השאלה האם מילאה התובעת התחייבויותיה באופן המזכה אותה בשכר הנתבע על ידה.
12. מהתובענה שבפניי עולות שאלות הן מצד התובעת והן מצד הנתבעת בנוגע להסכם בין הצדדים, קיומו והפרתו. כך, בצד זכותה של התובעת לשכר עומדת חובתה לקיים את הוראות ההסכם ומילוי התחייבויותיה כלפיי הנתבעת – התחייבויות שברובן ייחודיות לענף הכדורגל. כך, למשל, התובעת התחייבה לשמור על אורח חיים ספורטיבי, למלא באופן מלא את הוראות המאמן, להשתתף באורח פעיל בכל אימוני הקבוצה ועוד.
13. לטעמי, המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל הוא הגוף המקצועי אשר יכול להכריע בטענות הצדדים אשר הינן ייחודיות לענף הכדורגל. על חשיבות וחכמה במוסד לבוררות של אגודות הספורט עמדה כב' השי' זלמנוביץ-גיסין בסעי' (ת"א) 70645-11-16 גרינבוים נ' בני רמת גן מחלקת הכדורסל, פורסם בנבו 29.1.2017 להלן: "עניין גרינבוים"):

"אי החכרה במוסדות הבוררות של איגוד הכדורסל או ההתאחדות לכדורגל, כמות כהבעת חוסר אימון במוסדות הבוררות של האיגוד, בדיינים ובאנשים המופקדים על הוצאתן מן הכח אל הפועל של החלטות המוסד לבוררות. ענייננו מדובר בתניית בוררות סטטוטורית אשר ההסכם בין הצדדים מאמצא ומחילה על כל הוראות ההסכם ביניהם. הוראות סעיף 3 לחוק הבוררות קובעות, כי "אין תוקף להסכם בוררות בעניין שאינו יכול לשמש נושא להסכם בין הצדדים" ועל כן, משנקבעה

1 תוראת הבוררות החלה על אגודות ספורט בחוק הספורט – ולא בהסכם בין שני
2 צדדים – היא אינה מוצאת מגדרו של חוק הבוררות. מאפייניהם הייחודיים של יחסי
3 עובד ומעסיק בין ספורטאי לאגודת ספורט, אשר מקצתם הובאו לעיל, צריכים
4 להילקח בחשבון בעת שבאים אנו לבחון האם יש ליתן תוקף לתניית בוררות. לא זו
5 בלבד שמדובר ב"עובד" מזן נדיר יש מקום כי היושבים על המדוכה בעניינו יהיו
6 בקיאים, כפי שבקיאים הדיינים במוסד לבוררות של האיגוד אשר עיסוקם
7 והתמחותם בכך, ברזי ההסכמות, הנוהגים הבלתי כתובים וההשלכות שיש
8 לקביעות כאלה או אחרות על הליגה, השחקנים האחרים, הקבוצות והספורט
9 בישראל."

10
11 14. בעניין מעמדו של המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל הוסיפה כב' השי דגן-טוכמכר (בסעי' 14
12 10-16-7449 אליחן נ' הכח מכבי עמידר עירוני רמת גן בע"מ, פורסם בנבו, 28.12.2016) כי:

13 "לדידי, ערכאת הבוררות של ההתאחדות לכדורגל היא הגורם הראשוני
14 והטבעי, המוסמך לדון במחלוקות שבין שחקני הכדורגל לבין הקבוצות
15 המעסיקות אותם. למוסד לבוררות יש היכרות קרובה עם מערכת יחסי
16 העבודה המיוחדת שבין שחקן כדורגל לבין קבוצתו, שהיא מטבע הדברים
17 בעלת מאפיינים שונים מהמאפיינים של מערכת רגילה של יחסי עבודה
18 באופן המחייב ביצוע "התאמות".

19
20 15. אמנם מערכת היחסים בין שחקני כדורגל לקבוצותיהם הוכרו זה מכבר כיחסי "עובד-מעביד", אולם אל
21 לנו להתעלם מהעובדה כי חוזה כאמור מגלם בתוכו יחסי עבודה מיוחדים, השונים מיחסי עבודה
22 רגילים המתבררים תדיר בבתי הדין לעבודה. על כך עמדה כב' השי דגן-טוכמכר בעניין NINI, כדלקמן:

23 "יש לזכור כי הגם ששחקני הכדורגל הוכרו כ"עובדים" של מועדוני הספורט אין
24 לכחז כי מדובר במערכת יחסי עבודה יוצאת דופן, שונה בהיבטים רבים מיחסי
25 העבודה הרגילים המתבררים בבית הדין וההכרעה בה מחייבת היכרות מעמיקה עם
26 הענף וההתנהלות המקובלת וזראויה בו. זי אם אזכיר כי בצד החסכמים
27 המסדירים את "יחסי העבודה" בין הקבוצה לשחקן, קיימת מערכת הסכמית
28 המסדירה את רכישת הבעלות ב"כרטיס השחקן", השחקן בדרך כלל מיוצג על ידי
29 סוכן מקצועי ועוד כיו"ב מאפיינים יחודיים לענף."

30
31 16. העברת התובענה בענייננו לפתחו של בית הדין לעבודה תאיין, הלכה למעשה, את סמכותו של המוסד
32 לבוררות של ההתאחדות לכדורגל. עוד אוסיף, כי אחת מתכליותיו של המוסד לבוררות של ההתאחדות
33 לכדורגל הינו יעילות הדין ומניעת עומס מיותר על בתי הדין לעבודה, שעה שניתן להעביר סכסוך
34 בתובענה מסויימת למוסד שיפוט פנימי וייחודי (השווה בר"ע 1020/00 אברהם (אבי) כהן נ' מכבי תל
35 אביב מחלקת הכדורגל, פורסם בנבו 18.06.2000).

36 17. אכן, כטענת הנתבעת, הלכה היא כי כאשר עסקינן בתביעת עובד לזכויות מגן קוגנטיות מכת יחסי עובד-
37 מעביד (למשל תביעת עובד לפיצויי פיטורים, דמי חופשה וכיוצא"ב), הסמכות הייחודית לדון בתן לרוב

1 תחא לבתי הדין לעבודה. הרציונל מאחורי זה הינו מתן הגנה מוגברת לעובדים המוחלשים וחכרה
2 בפערי הכוחות בין העובד למעסיקו.
3 18. יחד עם זאת, על הלכה זו נמתחה ביקורת רבה בפסקי דין אחרונים של בתי הדין האזוריים לעבודה. כך
4 לדוגמא נקבע בעניין גרינבוים לעיל (והאסמכתאות המובאות שם):

5 "אף שבעבר נקבע, כי גם במקרים בהם יש להעביר סכסוך לבוררות, יש להבחין בין
6 זכויות קוגנטיות, אשר רק בית הדין לעבודה קונה סמכות לדון בהן לבין זכויות
7 הסכמיות אחרות אותן ניתן להעביר להכרעת בורר, נדמה כי בשלה העת להפכר
8 בסמכותו של מוסד הבוררות וודאי כאשר מדובר במוסד לבוררות של אחד משני
9 איגודי הספורט הגדולים בישראל" (ההדגשות לא במקור – הח.מ.)
10

11 19. ואולם, מאחר וקבעתי כי ממילא עסקינן בתובענה חוזית הדנה בשאלת זכאותה של התובעת לשכר, הרי
12 שממילא למוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל נתונה הסמכות לדון בתביעה זו, ולכן תניית הבוררות
13 כפי שקבועה בתסכם בין הצדדים הינה ברת תוקף ומקימה לי סמכות לדון בה.

14 20. בשולי הדברים יוער, כי אף תביעה לפיצויים בגין הלנת שכר הינה שאלה הנגזרת משאלת הזכות לשכר
15 חוזי, והוספתה לתביעה איננה מאיינת את סמכותו של המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל לדון
16 בתביעה החוזית בעניין זכות התובעת לשכר (רי עניין NINI כמו כן ר' בג"ץ 289/79 ז"ר לילי דיין – בית
17 הדין הארצי לעבודה: שם נקבע כי תביעה להלנת שכר היא הטפל החולך אחר העיקר).

18 21. משקבעתי כמפורט לעיל, הרי שהדיון ביום 19.5.2019 בשעה 15:00 נותר על כנו.

19 22. חנתבעת תישא בשכ"ט עו"ד של התובעת בסך 1,000 ₪ בתוספת מעיימ ללא קשר להוצאות הליך. סכום
20 זה ישולם תוך 30 ימים מהיום שאם לא יישא הפרשי הצמדה וריבית החל מהיום ועד למועד תשלומו
21 בפועל.

22
23
24
25 _____
26 עו"ד, _____
27 בוררות

ניתנה בהיעדר הצדדים, 7 במאי 2019

25
26
27
28
29
30